

Okénko

do života farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Ročník XXVII., číslo 2

Vyšlo 21. 6. 2015

MODLITBA ZA PRÁZDNINY

Jako lidé věřící se modlíme za mnoho důležitých a potřebných věcí. Není zřejmě člověka, který by se nedomlil za zdraví nebo úspěch v zaměstnání. Mnohým leží na srdci štěstí jejich rodiny, či vyřešení nějakého vážného problému. Nebude však mnoho těch, kdo by se modlili za prázdniny. Ty přijdou jaksi automaticky; člověk si možná udělá plán, kam pojedje, kolik to bude stát, koho navštíví...

Bůh nám však daroval čas volna, aby se v nás něco obnovilo, jak tomu napovídá latinské slovo *recreatio*, znovustvoření. Odpočinek, obnovení tělesných i duševních sil, má stejnou váhu jako naše práce. Například sv. Jan Bosko motivoval svěřené chlapce k trojímu způsobu rekreace: *těla, duše a ducha*. Sport, pohyb v přírodě, různé tělesné aktivity, to vše může napomáhat k regeneraci těla. Kulturní památky, divadlo, koncerty apod., kultivují lidskou duši. Neméně důležitá však je i modlitba, zaměření k duchovním hodnotám a k Bohu, protože taková činnost obnovuje lidského ducha.

Dostala se mně do rukou modlitba, ze které přímo číší radost z volného času, i vděčnost tomu, který nám možnost odpočinku dal. Chystáte-li se na prázdniny, nezapomeňte si tuto modlitbu vzít sebou. Třeba spolu s Okénkem, anebo jen tak, ve svém srdci. A abych nezapomněl: přeji vám všem požehnaný čas prázdnin a šťastný návrat domů.

P. Ladislav Kozubík

Modlitba

Jsem šťastný, mám volno. Čas pro sebe, čas pro tebe. Očekávám mnoho - slunce, oblaka, vítr, vodu, dálky, přátele.

Otevři mi oči pro krásu svého světa, dej mi pozorný sluch pro hlas stvoření. Děkuji ti za ty dny volnosti. Dej, ať nasbírám sílu, abych byl laskavější.

Setkám se s lidmi, blízkými i cizími, děkuji ti a prosím tě, abych jim dovedl naslouchat, abych se přiblížil jim i jejich světu, abych jim porozuměl, neboť mám čas.

Dej mi slova a činy, které dávají radost. Na všech cestách ať je se mnou tvá láska. Dej, ať se vrátím domů bohatý zkušenostmi a novou silou. Amen.

(A. Pereira, *Myšlenky a modlitby*)

MATRIKY VYPRAVUJÍ

Z vody a z Ducha svatého se znovu narodili:

		<u>místo křtu</u>
5.4.	Marek Lupač	Prace
26.4.	Kaan Gabriel Cogan	Šlapanice
26.4.	Šimon Štefka	Šlapanice

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

		<u>ročník</u>
10.3.	Vlasta Fuksová ze Šlapanic	1925
11.3.	Marie Stárková ze Šlapanic	1924
19.3.	Drahomíra Babušíková ze Šlapanic	1935
21.3.	Jarmila Havlová z Mokré	1947
31.3.	František Haluza z Prace	1944
6.4.	Františka Jirušková ze Šlapanic	1929
10.4.	Ivan Halouzka z Jiříkovic	1947
13.4.	Václav Martínek z Prace	1936
22.4.	Ladislav Budík z Kobylnic	1931
24.4.	Marie Boleslavová	1923
15.5.	Ingrid Partyková	1941

Z KALENDÁŘE

29.6. - 2.7.	návštěvy nemocných
26.7.	hody Jiříkovic
2.8.	hody Kobylnice
3. - 6.8.	návštěvy nemocných
16.8.	pouť Šlapanice
23. - 30.8.	farní tábor
30.8.	farní pouť do Tuřan
31.8. - 3.9.	návštěvy nemocných
19.9.	farní pouť na Vranov

11. FARNÍ DEN

Farní den proběhl jako již tradičně za krásného letního počasí. Dalo by se říct, že byl docela pařák a možná právě to byl důvod, proč bylo zpočátku na farním dnu méně návštěvníků. Možná byli znavení poledním žárem či nedělním obědem. Možná kombinací obou. Nicméně farní den odstartoval dle plánu ve 14 hodin. Na úvod proběhla společná modlitba a kolem 15 hodiny již na farní dvůr proudily obvyklé davy.

Zvědaví, jak bude vypadat letošní farní den, usadili se mladí i starší na připravené lavičky a začali ochutnávat skvělé koláčky a roládičky. Vynikající občerstvení, pivo, kofola i vínko nechybělo.

V programu zazpívala naše schola. Celé odpoledne doprovázela hudba Slovácký krúžek. Hostem byl P. Milan Mihulec SDB, ze salesiánského střediska Brno-Líšeň, bývalý šlapanický kaplan v letech 1994-1996.

Hosté nadšeně tleskali při představení Tančících ještěrek a pobavili se při krátké ukázkce farního divadla HerKa. Herci v dobových kostýmech ze 20. let minulého století zazpívali dvě písně z představení Babička v Trenkách. Klobouk dolů, před některými herci. Například představitel policisty měl na sobě těžký a řádně teplý kabát. 30 stupňové teplo a taneční představení se zpěvem mu určitě daly zabrat.

Pro děti byly připravené na faře soutěže a dárečky pro radost. Děti poznávaly různé kousky dřeva, různé předměty, vyplňovali kvíz. Zájemci si mohli koupit knihy s křesťanskou tematikou v přízemí dvorního traktu farní budovy.

Na závěr se vyhodnotily soutěže a k šesté hodině farníci společnými silami douklízeli dvůr a v pokoji se rozešli.

Věřili byste, že tenhle farní den byl už jedenáctý?

Lenka Malíková

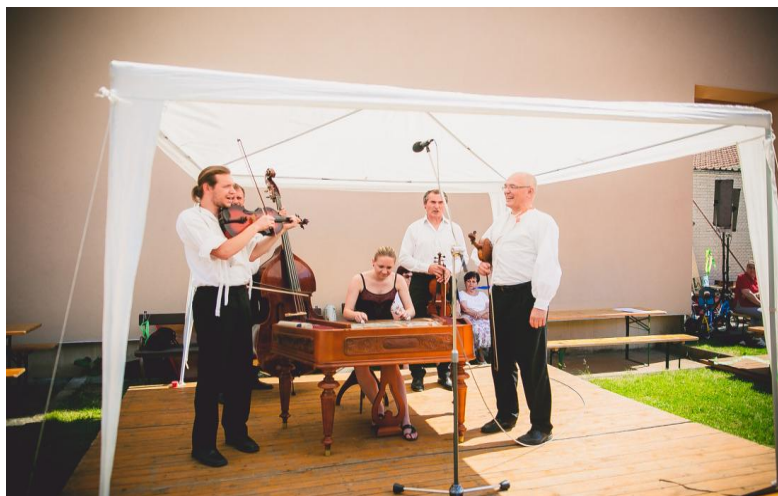

foto: Pavel Krček (1, 2) a Vojtěch Hlávka (3)

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

V neděli sedmnáctého května oslavily děti šlapanické farnosti den, na který se celý rok v náboženství i při dětských mších svatých poctivě připravovaly, a to den, kdy poprvé přijaly tělo Páně.

Velkolepou mši zahájil průvod vedený dívkami ve sněhobílých šatech a hochy v oblecích a kravatách. Tímto velkým dnem byly děti doprovázeny svými rodinami, svými křestními kmotry a také panem farářem, který děti provedl přípravou na první svaté přijímání, jemuž předcházela i první svatá zpověď.

Bohoslužba byla slavností, při které se děti společně modlily a také se poprvé spojily s Ježíšem skrze svátost přijímání. Modlitba Otče Náš byla pronesena z úst dětí, jejichž ruce se propojily k oslavě Páně, a také z úst všech přítomných.

Počasi dětem také přálo, proto se mohly sejít před kostelem ke společnému fotu, které jim bude připomínat jeden z velkých kroků v jejich křesťanském životě.

Velký dík patří panu faráři, kterého mají děti velice rády, a díky němuž bohoslužba byla pro děti i jejich rodiny krásným společným duchovním zážitkem.

Veronika Soldánová

foto: Vratislav Medek

K 1. sv. přijímání máme jednu věc...DĚKUJEME! ☺ Ať už to byly hodiny náboženství, modlitby a prosby o to, abychom se za děti připravující se na 1. sv.

přijímání modlili my všichni, samostatná slavnost 1. sv. zpovědi s následnou hostinou na faře, při slavnostní nedělní mši krásné kázání, Otčenáš spolu s dětmi u oltáře...bylo to všechno MOC pěkné! Díky, pane faráři! I vám, kteří jste s čímkoli pomohli.

Parmovi

DIECÉZNÍ POUŤ MINISTRANTŮ NA VRANOV

Dne 23. 5. jsme se s Filipem Melounem zúčastnili diecézní pouti ministrantů na Vranově u Brna. Jeli jsme autem s panem farářem Janem Nekudou. Po příjezdu do lelekovického kostela jsme čekali na ministranty z dalších farností. Později jsme se rozdělili do 3 skupinek a šli jsme lesem do vranovského kostela, cestou jsme třikrát soutěžili. Když jsme dorazili do cíle, čekal nás oběd v podobě párku s chlebem a kečupem. Po obědě bylo v kostele vyhlášení vítězů soutěže a na závěr byla mše svatá. Pout' se nám oběma moc líbila a těšíme se, že si ji příští rok zase zopakujeme.

Michal Staněk

DIECÉZNÍ POUŤ DO SLAVONIC

Dne 6. 6. 2015 jsme se s panem farářem Janem Nekudou a dalšími 9 farníky zúčastnili diecézní pouti do kostela Těla a krve Páně ve Slavonicích. Čekala nás velice krásná a působivá mše svatá, kterou sloužil brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Jeho úžasná promluva se vryla do srdcí všem poutníkům. Kázal nejen lidem shromážděným v kostele, ale vyšel i ven za námi, kteří jsme seděli venku na lavičkách. Po mši svaté jsme se vydali průvodem do slavonického farního kostela, kde nám otec biskup udělil svátostné požehnání, a zúčastnili jsme se krásného koncertu. Míša spolu s kněžími a ostatními ministranty měl výborné pohoštění na faře, které si po tří hodinové ministrantské službě ve třiceti stupňovém horku plně zasloužili. Počasí nám přálo víc než dost a na náměstí v cukrárně měli výbornou jadranskou zmrzlinu, která přišla opravdu vhod. Takže se nám pout' opravdu vydařila, a i když jsme v autobuse strávili při cestě tam i zpět celkem šest hodin, odvezli jsme si všichni do svých domovů hluboký duchovní zážitek.

Hana, Míša, Evka Staňkovi

SVATODUŠNÍ VIGILIE

Je sobota jako každá jiná, tzn. pracovní, člověk dohání to, co nestihl za celý týden. A přece je jiná. Na 9. hodinu večerní jsme pozvaní do kostela na svatodušní vigilií.

Celý den je pod mrakem, odpoledne začne poprchat a prší a prší. Večer jsem navíc unavená a za celý týden nevyspaná, moc se mi do kostela nechce. Ale protože si vzpomínám, že když jsem byla malá holka a nešla jsem do kostela, protože se mi nechtělo, vždycky jsem pak toho litovala, raději moc nepřemýšlím, obleču se a jdu.

V kostele je skoro tma, v lavicích pár lidí. Začíná svatodušní vigilie. Na první pohled chudá příbuzná velikonoční vigilie. Zpíváme, modlíme se, posloucháme, vzýváme Svatého Ducha. A On přichází, pomalu, zlehýnka, jako jemný vánek, aby nikoho nevrušil, a zaplňuje celý prostor a naplňuje naše srdce svou láskou, pokojem, štěstím a najednou vnímám všechny lidi kolem sebe, to úžasné společenství církve a přeji všem, aby také cítili tu nepopsatelnou radost, nevyslovitelný pocit štěstí a jistotu, že Duch Svátý je tady, s námi, pro nás, v nás, abychom Ho nesli všem lidem, abychom Jeho láskou milovali, abychom v Jeho síle překonávali všechny překážky.

Díky Tobě, Bože, za ten nejkrásnější dar, kterým nás naplňuješ a činíš lepšími. Díky panu faráři za pozvání, díky všem za milé společenství.

Přijď Duchu Svátý a proměňuj naše srdce.

Marie Babušíková

VÝLET S NÁBOŽENSTVÍM DEVÁŤÁKŮ

Od středy 6. května do soboty ožila fara v Oskavě děckama z deváté třídy. Využili jsme volný den státního svátku, takže jsme měli pro sebe 4 dny. Středa proběhla díky horšímu počasí většinou v budově, kde jsme hráli různé hry, od čtvrtka se počasí umoudřilo a ve čtvrtek jsme vyrazili na celodenní výlet do Rešovských vodopádů. Ačkoli voda mohla mít tak kolem 12 stupňů, někteří odvážlivci plánovali jarní koupel a také ji uskutečnili ☺ a ti, co tam nevezli celí, se tam většinou aspoň prošli. V pátek jsme dopoledne strávili hrami venku, odpoledne pak většina v aquparku v Olomouci.

Navečer jsme pak vyrazili do kostela v Bedřichově na Cestu světla. Taková účast byla asi pro otce Pavla překvapením, většinou se tam sejde lidí, že by je na prstech spočítal, takže jsme tvořili nadpoloviční většinu. Bohoslužba proběhla jen při svíčkách, protože kostel není téměř používán a tudíž je léta odpojen od elektřiny. Navečer pak za námi přijel náš pan farář a druhý den s námi vyrazil na výlet na zříceninu hradu Rabštejn. A to už byla sobota a čas návratu domů.

Myslím, že výlet zanechal v děčkách vzpomínky, byla to hodně podařená akce a hodně dobrá parta děcek.

Petr Machain

foto: Petr Machain

KATECHETÉ O VÝUCE NÁBOŽENSTVÍ

V tomto školním roce jsem se s dětmi čtvrtého ročníku scházela každé pondělí šestou vyučovací hodinu ve škole.

Symbolem, se kterým jsme celý rok pracovali, byl symbol cesty. Základem bylo, aby si děti uvědomovaly, že Bůh je s námi na všech našich cestách. Povídali jsme si o Bibli, která nám stejně jako mapa ukazuje, kudy jít, abychom nezabloudili na cestě životem. Vyprávěli jsme si o starozákonní cestě izraelského národa do zaslíbené země, která vede z otroctví ke svobodě. Advent nás vyzýval na cestu k Ježíši jako ke světlu světa. Ježíšovo veřejné působení nás provázelo na cestě Izraelem. Jeho mocné činy, divy a znamení nás dovedli až do postní doby. Přes křížovou cestu jsme došli k velikonočním událostem, které jsou přiblíženy jako cesta života. Poslední katechezí bylo putování po cestě všech částí mše svaté a seznámení s významnými dobami, slavnostmi a svátky církevního roku.

Během roku děti dostávaly nálepky za různé hry, soutěže a vědomosti. Nálepky si lepily na své slohy a na konci školního roku byly odměněny podle počtu nasbíraných nálepek.

Marie Králová

Letos jsem učila celkem 26 dětí a to z 1., 2., 4. a 5. třídy v Jiříkovicích. Nebylo jednoduché dát vyučování nějaký řád, protože většina dětí chodí před náboženstvím na oběd a nedařilo se jim přijít včas do vyučování. Zato jak na konci zazvonilo, už museli pospíchat na jiné aktivity! Proto jsme většinou probrali jen dané učivo a na hry, soutěže a zábavu nezbyval čas.

Radostné bylo, když o náboženství projevovaly zájem i děti, které nebyly přihlášeny. Chodily si za mnou popovídat, někdy zůstaly i na celé vyučování. Před pololetím se k nám přidala i jedna dívka jiného vyznání a pravidelně náboženství navštěvovala. Myslím, že to bylo pro všechny přínosem, protože právě v páté třídě se děti učí o ekumenismu.

Ludmila Buchtová

DVĚ NOVÉ SVATÉ PALESTINKY

Vatikánský rozhlas oznámil *dvě nové blahoslavené - poprvé z Palestiny*. Marie Alfonzina Ghattasová narozena 1843 v arabské rodině, jmenovala se *Sultana*. Ve 14 letech šla k sestřím sv. Josefa, kde dostala své jméno Marie Alfonzina. Byla vychovatelkou. Zjevila se jí P. Maria, viděla růženec a v roce 1880 vystoupila z řádu sv. Josefa a založila první klášter růžencových sester v Jaffě. – dvanáctiletá pravoslavná dívka tehdy spadla do studny hluboké 8 metrů. Sestra Marie Alfonzina se za ni modlila před vystavenou Nejsvětější svátostí, pak hodila do studny růženec a vytáhla živé děvče s růžencem na krku. Celá její rodina se pak stala katolickou. Roku 1893 Marie Alfonzina vybudovala v Betlémě sirotčinec se školou. V těžké životní situaci po 15 let činila zázraky. Zemřela 27. 3. 1927 v Ain Karem. Prohlášena blahoslavenou byla v roce 2009 Benediktem XVI.

Miriam od ukřižovaného Ježíše (Miriam Baouardyová) narozena 1846. Dostala klec s ptáčky, koupala je, utopili se. Slyšela hlas: “Vše pomine, dej mi své srdce, zůstanu s Tebou.” Ve 12 letech byla zasnoubena. Zůstala věřící katoličkou. Islámský sluha jí pobodl hrdlo a starala se pak o ni jedna žena v jeskyni. Miriam byla slůžkou, v klášteře u sv. Josefa, bosou karmelitkou, kde dostalo svoje jméno Miria. Dostala zvláštní dary: stigmata, transverberaci srdce, měla dar bilokace, viděla do srdce lidí, také předpovídala

budoucí věci. Roku 1872 založila karmelitský klášter v Palestině. Roku 1875 jde do Svaté země. Roku 1878 nesla občerstvení dělníkům, poranila se, dostala gangrénu a zemřela téhož roku - uctívána všemi. Bývá nazývána „malá Arabka“. Roku 1983 blahoslavena Janem Pavlem II. Jméno „Miriam“ je společné pro křesťany, židy i pro islám, spojuje tedy 3 náboženství. Známa průvodkyně po Svaté zemi Václava Benešová má osobní zážitek z kláštera „malé Arabky“: Položili jí na ramena její bílou pláštěnku a ona mocně pocítila její přímluvu. Václava Benešová přibližuje tamější situaci: Palestinci nemají povolení k letu, musejí autobusem zajet do Jordánska, odtud letadlem do Říma za 25 000- Kč, je to pro většinu nedostupné, nezaměstnaných je 28%, místy až 60%, křesťanů je jen 1%.

P. Josef Vlček

JERICOHO

Mt 4,1-11

„Nejen chlebem bude člověk živ,
ale každým slovem, které vychází z Božích úst“

Z Jeruzaléma do Jericha není daleko, asi 30 km východním směrem vyprahlou zvlněnou pouští, kde je vidět od obzoru k obzoru jen písek a kamení. Silnice protínající poušť vede nejprve v zóně B, což je silnice smíšená (jištěná Izraelci), přes checkpoint vjíždíme do zóny A, která je pod správou Palestinců. Kupodivu se nekoná žádná kontrola, rozhovor probíhá jen na úrovni našeho řidiče a arabského policisty. Bez problému můžeme pokračovat v cestě. Před námi se v dálce objevuje zelená oáza a uprostřed se rozprostírá město Jericho. Jericho získalo hned dvě světová prvenství. Se svou polohou -250 metrů pod úrovní hladiny Středozemního moře je nejnižší položeným městem naší planety. Archeologické výkopy z let 1952-1957 přinesly zprávu, že si Jericho může dělat nárok být nejstarším souvisle osídleným městem na světě, první obyvatelé zde žili nejméně od roku 9 000 před Kristem v období pozdního paleolitu. Jericho však proslulo zejména jako dějiště několika biblických příběhů. První zmínka o Jerichu v Bibli je ve 4. knize Mojžíšově kdy se Izraelci utábořili na moábských pustinách v Zajordání naproti Jerichu. V 5. knize Mojžíšově je popisováno, jak Mojžíš stojí na hoře Nebo, vidí jeriškou pláň a město, které bylo v té době nazýváno „městem palmovým“.

Vjíždíme do města. Skutečně palmy jsou všude na dohled. Jejich koruny se tyčí nad městskými domy, jen místy je převyšují věže minaretů. Ve městě žije 20 700 Palestinců. Projíždíme hlavní ulicí podél jedno až dvoupatrových domů. V přízemí domů jsou většinou obchody polepené křiklavými reklamami na všemožné zboží moderní doby. Na první pohled je poznat, že se nacházíme v arabském světě. Přelidněné ulice a nepořádek

je všude, kam se podíváš. Zboží je rozložené v prachu na chodnicích, všude se povalují plechovky od nápojů, roztrhané igelity, suché větve palem. Infrastruktura je ve zbledovaném stavu. Stále stojíme v koloně, na silnici jsou odstavené zemědělské stroje nebo provoz blokuje osel případně velbloud s nákladem. Vyhýbáme se poněkud svérázné překážce na silnici. Hluboká vykopaná díra uprostřed silnice a vedle na hromadě trůní kancelářské křeslo. Pomalá jízda má však i svoji výhodu, můžeme zpoza kouřových skel autobusu sledovat dění na ulici. Arabi v černobílých šátcích posedávají v čajovnách i na chodnicích, Arabky nakupují, klábosí či mobilují, všude pobíhají děti.

Naše první zastávka je nedaleko středu města na místě u obrovské vykotlané moruše, na kterou měl vylézt celník Zacheus aby viděl kolemjdoucího Ježíše. Dnes už na moruši nikdo nevyleze. Je obehnána kovovým plotem. Na víc byl vedle plotu tak nešikovně zaparkovaný veliký traktor, že nám pokazil veškeré záběry na fotkách. Stáří moruše se odhaduje na dva tisíce let, i když není vyloučeno, že kořen té pravé moruše, ze které Zacheus pozoroval Ježíše, dávno uhnul někde o kus dál. Průvodce Daniel nám přečetl pasáž z Lukášova evangelia 19,1-10 kde je příběh setkání celníka Zachea s Ježíšem popisován. Současně si připomínáme příběh o uzdravení slepého Bartimaiose, kterého Ježíš uzdravil slovy: „Jdi, tvá víra tě zachránila.“ Podle Marka 10,46-52 se udál rovněž v Jerichu, avšak místo není blíže specifikováno.

Ihned jsme se stali středem pozornosti arabských dětí a prodejců. Nabízeli nám k prodeji krásné ovoce a jerišké datle, o kterých se říká, že jsou nejlepší na světě.

Jericho je kvůli neklidu na palestinských územích málo navštěvované místo a tak jsou místní prodejci vděční za každý utržený dolar.

Jericho za svou existenci vděčí Elišovu bohatému pramenu vody, který před deseti tisíci lety přilákal kočovné kmeny, aby se u pramene usadili a začali se věnovat zemědělství. U tohoto vodního pramene byla naše druhá zastávka. Krásnými keramickými kachlemi vykachlíkovaná fontánka připomíná dávný biblický příběh popisovaný v 2. Knize Královské. Za Achabových nástupců se v Jerichu objevil prorok Eliáš se svým žákem Elišou. V tu dobu fungovala v Jerichu „prorocká škola“. Padesát žáků prorokových prý bylo svědky Eliášova nanebevstoupení, které se mělo odehrát nedaleko u řeky Jordánu, kde v ohnivém vozu s ohnivými koňmi vystoupal ve vichru do nebe.

Jeho nástupce Eliáš byl požádán, aby uzdravil jerišskou vodu, která způsobovala neplodnost. Eliáš požádal o novou keramickou mísu, vysypal do ni sůl a vhodil do pramene. Tato voda je zdravá „až dodnes“. Vodu jsme ochutnali a nabrali do zásoby. Pramen vody je pojmenován po svém uzdraviteli Elišovi a je jakousi místní atrakcí. Na prostranství před pramenem se zdržuje veliké množství pávů, kteří stále překřikovali Daniela při výkladu.

Hned nad vodním pramenem je rozlehlý pahorek Tel es-Sultan, pahorek s vykopávkami původního osídlení města Jericha kde archeologové odkryli 23 vrstev navršení nových sídlišť, které tu stojí už od úsvitu věků.

Zde se dostáváme až do hodně dávné doby, doby bronzové, kdy bylo Jericho nejvýznamnějším městem v celé oblasti. Podle archeologů došlo kolem roku 1550 před Kristem k jeho zničení buď zemětřesením, nebo jeho dobytím. Z Bible je známo, že toto město bylo první, které Izraelci po čtyřiceti letech putování sinajskou pouští při obsazování Kanánské země s pomocí Boží dobyli. Jozue měl s vojskem po šest dní pochodovat jednou denně okolo města s průvodem kněží, kteří troubili na beraní rohy a nesli „schránu smlouvy“. Sedmý den měli obejít město sedmkrát a nakonec měli všichni válečníci zakřičet válečný pokřik. Při tomto pokřiku se zdi Jericha zhroutily, válečníci vtrhnuli do nechráněného města a zničili ho. Po zničení města proklel Jozue každého, kdo by Jericho znovu vybudoval.

V Bibli se setkáváme znovu s Jerichem až v době izraelského krále Achaba, v 9. století před Kristem, kdy město znovu postavil jakýsi Chiel Bételský. Pamětliv Jozuovy kletby zazdil do základů města svého prvorozeného syna. Bránu města postavil na svém nejmladším synovi.

fota: Miroslava Jetelinová

Procházíme archeologickým areálem, kde se nachází kolébka lidské civilizace, prohlížíme si do hloubky odkryté zdi a věže, které jsou stále středem zájmu archeologů. Je to až neuvěřitelné, že by to opravdu byly zbytky zdí, které se při válečném pokřiku Izraelců bortily? Každopádně je to fascinující místo, které člověka zasáhne, ať chce nebo ne. Z hlediska lidské civilizace je Sultánův pahorek místem dávné cesty, kterou člověk urazil za posledních deset tisíc let.

Z přemítání nad biblickými událostmi nás vyrušil a do přítomnosti vrátil veliký černý pes. Neodbytně na nás štěkal z protějšího kopce ve snaze vypudit nás ze svého teritoria.

Za archeologickým areálem se v dálce asi 2 km rýsuje výrazný horský masiv 366 metrů vysoké Hory Pokušení - Džabal Karantal. Nazývá se také „horou čtyřiceti“ na památku Ježíšova čtyřicetidenního postního pobytu v poušti po svém pokřtění svatým Janem v nedalekém Jordánu. Pod vrcholem hory je ve skále vytesaný pravoslavný klášter Sarandarion na památku Ježíšova setkání s ďáblem. Klášter pochází ze 12. století. Už v tu dobu sem putovali poutníci. Kolem roku 1900 byl zrestaurovaný. Je ve správě řeckých ortodoxních mnichů.

Z archeologického areálu je možné vyjet na horu lanovkou, avšak abychom ji použili, o tom náš průvodce nechtěl ani slyšet. Jakožto poutníci musíme Horu pokušení zdolat vlastními silami. Uznávám, má pravdu, jedině osobní zkušenost a vynaložená námaha má pro poutníka ten pravý význam. Ke klášteru se tedy vydáváme po svých. Je poledne

a slunko pěkně připaluje, byť je listopad. Teplota v Jerichu je vzhledem k jeho nízké poloze na 27 stupních °C. Výstup je poměrně náročný, nespočet prudkých schodů vzhůru nebo úzká pěšina. Stálo mě to hodně úsilí, námahy a potu, hodně hlubokých nádechů a výdechů. Avšak s každým zdořeným metrem do výšky, byl odměnou větší pohled do dálky. Až z výšky člověk ocení pohled na město Jericho položené uprostřed palmových hájů, plantáží pomerančů, grepů, granátových jablek a banánovníků. Po okraji města je postaveno velké množství fóliovníků, ve kterých se pěstuje všemožná zelenina, u které se dosahují až tři sklizně do roka.

Před námi je v rozeklaném horském masivu, který drží pohromadě nepochopitelnou silou mnoho vytesaných jeskynních otvorů, kam se už od 5. století uchýlovali poustevníci, kteří se modlitbou a pústy chtěli připodobnit Ježíšovi.

Míjíme stanici lanové dráhy, ke klášteru už to není daleko. Konečně jsme na místě! Do šířky rozložený klášter svatého Jiří vypadá jako vlaštovčí hnízdo, které má každou chvíli spadnout. Nad vchodem vlaje řecká vlajka. Před fortanou je zavěšen zvon. Daniel zazvonil, zvuk zvonu se odráží od okolních skal a nese se do dálky. Po dlouhé chvíli zarachotil zámek a otevřel nám mladý krásný mnich v dlouhé černé sutaně. Měl dlouhé vlasy a vousy. Jen rukou nám pokynul ke vstupu a jeho „please“ bylo vše, co jsme od něho slyšeli. Kráčel před námi po dlouhém temném ochozu nad skalou. Zvuk jeho sandálů na bosých nohou se nesl za ním. Otevřel před námi dveře do kaple a odkráčel. Ovanula nás vůně kadidla. Vše zde bylo tak jak je v pravoslavných kaplích nebo chrámech zvykem, jen ve velmi skromném provedení. Žádné zlato, temná kaple vytesaná do skály s očouzeným stropem, skromný ikonostas, několik ikon a lamp s věčným světlem.

Co naši pozornost v kapli upoutalo nejvíce, byly nápadně veliké kulaté kameny, které měl vyhladověnému po čtyřicetidenním postu vyčerpanému Ježíši podstrčit sám d'ábel, aby je proměnil v chleby, je-li Synem Božím. Ježíš však d'ábelovi odpověděl: „Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ Tato slova z Matoušova evangelia se pro nás stala námětem meditace. Jakoby minulost byla silně přítomna v současnosti a dnešní den tak podobný dnům dávno minulým. Věta dva tisíce let stará, avšak pro nepoučitelné lidstvo stále aktuální. Bez chleba to jistě nejde, ale nejde to také dost dobře bez potravy duchovní. Věřit Bohu a jeho slovům, žít tak jak to Bůh zamýšlel, to dnes hodně chybí. Aniž by si to člověk uvědomil, pomyslnou „Horu Pokušení“ musí zdolávat téměř každý den vlivem neodbytné reklamy a tlaku médií. Dnes to vypadá, jakoby člověk povýšil svoje ego na nejvyšší hodnotu a prázdnotu pokouší naplnit konzumem zboží a zábavy. Ochota bránit duchovní hodnoty je v dnešní době minimální. V našem duálním světě se v každém okamžiku rozhodujeme mezi dvěma možnostmi. Svým chováním v minulosti jsme si vytvořili dnešní přítomnost, a proto musíme mít stále na mysli, co si vytváříme pro budoucnost!

Moc času nám mnich k pobytu v kapli nedopřál. Po chvíli se otevřeli dveře a mnichovo opětné „please“ bylo pro nás pokynem k odchodu. Opět jsme kráčeli po ochozu, až teď jsem si všimla, že k celám mnichů vedou do patra ve skále vytesané

schody, avšak nikoho jsme neviděli ani neslyšeli. Všude panovalo naprosté ticho. Když jsme procházeli brankou ven, mnich nám tiše žehnal.

Venku nás oslnilo slunce a jaksi nikomu nebylo do řeči. Daniel měl pravdu. Zolat „HORU POKUŠENÍ“ vlastními silami byl dobrý nápad. Ani z té nejvyšší hory světa není vidět svět celý. Nedá se z ní dohlédnout k podstatě života a jeho kráse, natož tak jen z hory 366 metrů vysoké. To nás však nezbavuje odpovědnosti k výšinám stále směřovat.

Miroslava Jetelinová

VYBÍRÁME Z PRÁZDNINOVÝCH AKCÍ (NEJEN) PRO MLADÉ

Víte už, kam vyrazíte na prázdniny? Nebo ještě stále hledáte, jak, kde a s kým strávíte dovolenkový čas? Shromáždili jsme pro vás několik tipů, kam vyrazit.

26. – 28. června, KEFASFEST

Multižánrový festival Kefasfest se koná tradičně na místě někdejšího kláštera Rosa coeli v Dolních Kounicích. Program se skládá zejména z hudebních vystoupení – letos účast přislíbili například folková skupina Svítání, písničkář Pavel Helan nebo U2 Desire revival band Brno. Dále jsou naplánovány společné modlitby, literární čtení nebo divadelní vystoupení. Jako motto festivalu bylo zvoleno: „Mnoho cest, jedno ohnisko“. Vstupné na místě (jednodenní program) činí 150 korun, na celý víkend 200 korun.

1. – 8. července, SUMMERJOB

SummerJob je týden trvající dobrovolnická brigáda ve vesnicích a městečkách českého pohraničí. Mladí lidé pomáhají jednotlivým domácnostem například s prací na zahrádce, údržbou domu, kosením louky, zkrátka s tím, co je zrovna potřeba. Navazováním vztahů s lidmi, dialogem a kulturním programem pro veřejnost přispívá SummerJob k šíření křesťanských idejí na okraji České republiky. Poplatek za týdenní ubytování a stravu si každý účastník volí podle svých možností.

8. – 12. července, KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

Citát z Markova evangelia *"S láskou na něj pohleděl!"* byl letos zvolen jako motto 26. ročníku Katolické charismatické konference. Přednášky na toto téma (a témata příbuzná) povedou mezi jinými pater Vojtěch Kodet, biolog a etik Marek Orko Vácha či teoložka Kateřina Lachmanová. Hlavním zahraničním hostem je Michelle Moran, která se v roce 2000 stala předsedkyní národního služebního týmu Charismatické obnovy v Anglii, spolu se svým mužem Peterem je zakladatelkou komunity v Brentwoodu a angažuje se také v jiných společenstvích. Dalším programem konference jsou také modlitby, adorace, večery chval a další duchovní aktivity. Čtyřdenní vstupné bylo stanoveno na

800 korun, pro studenty je to polovina. Vstupenku je možné zakoupit také na jednotlivé dny (podrobnosti na [www. http://konference.cho.cz](http://konference.cho.cz)).

20. – 22. srpna, UNITED

Křesťanský festival UNITED se koná ve Vsetíně. Program je založen na vystoupení různých hudebních skupin – například polských Maleo Reggae Rocekres, slovenské skladatelky Janais, worshipové kapely ESPÉ a dalších. Vstupné se pohybuje mezi 540 a 690 korunami.

29. srpna, POUŤ RODIN

Pouť rodin se koná tradičně pod záštitou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho ve Žďáru nad Sázavou. Kromě bohoslužby, společných modliteb bude na místě vyznačeno několik poutnických tras (vedoucích například na místní zámek, Zelenou Horu apod.) a připraven je také bohatý doprovodný program – hudební vystoupení, přednášky pro rodiče, biblická zahrada pro děti, tvoření pro nejmenší a další.

Kromě výše zmíněných akcí se přímo ve farnosti uskuteční například letní tábor (pod vedením Vaška Zemánka), tábory v Náměšti nad Oslavou (Petr Machain) a další. Pravidelné večery pro mladé Youngsters začnou opět od září.

Hana Sedláková

OKÉNKO EKONOMICKÉ: VYHLAŠOVANÉ SBÍRKY

Po článku o ekonomické radě farnosti v minulém čísle nahlédneme tentokrát opět pod pokličku farního hospodaření, tentokrát s podtitulem „Vyhlášené sbírky“.

O co se jedná, je často zřejmé už ze samotného názvu dané sbírky. Jejich účelem není v první řadě získat peníze na daný záměr, ale uvědomit si, že je i naší starostí, aby daná oblast církve neskómírala jen proto, že chybí prostředky.

Během roku narazíme na těchto 5 celodiecezně či celostátně vyhlášených sbírek:

1. únor: Kolem svátku Stolce sv. Petra (22. 2.) se koná sbírka Svatopetrský haléř. Koncem 8. století začali obyvatelé Anglie posílat papeži každoroční příspěvek a tento zvyk se postupně rozšířil do celé Evropy. Tradici formálně stvrdil Pius IX. v roce 1871 encyklikou Saepe Venerabilis. Vybraná částka je užívána papežem pro podporu potřebných lidí z celého světa (finanční pomoc od papeže dostala litoměřická diecéze při povodních v roce 2010 a 2014, poslal peníze jako jeden z prvních).

2. duben/květen: sbírka na charitu. Výnos této sbírky jde na podporu aktivit České katolické charity.

3. červen: Na bohoslovce – sbírka konaná koncem června, ze které jsou podporováni kandidáti kněžství formou částečné úhrady provozních nákladů kněžského semináře v daném regionu – u nás Olomouc.

4. září: Účel sbírky bývá stanoven v průběhu roku, většinou na podporu církevního školství, některé roky může být určena na něco jiného.

5. říjen: Sběrka na misie – prostřednictvím Papežského misijního díla v ČR jde na konkrétní projekty v misijních zemích (dříve se konávala misijní sbírka u betléma – proto oni známi černoušci).

V případech naléhavé potřeby (živelné katastrofy, mimořádné události v české církvi) bývá většinou každý rok vyhlášována i další sbírka na tento účel - na postižené povodněmi, na beatifikaci, na pomník sv. Cyrila a Metoděje a další.

Kromě těchto pravidelných sbírek se konají ještě další, většinou již dobrovolné sbírky:

- Sběrka na Boží hrob – koná se na velikonoce u Božího hrobu a je odesílána Kustodii Svaté země, ať už pro údržbu té části chrámu Božího hrobu, která patří katolické církvi, nebo pro potřeby strádajících katolických křesťanů ve Svaté zemi.

- Sběrka na biblické dílo – podpora aktivit Českého katolického biblického díla.

Před několika desetiletími se konala v kostelích ještě sbírka na diecézi či na tzv. „schodkové fary“. Byla to sbírka, která měla za cíl získat prostředky pro biskupství (či přesněji pro Kapitulní ordinariát, protože biskup v Brně tehdy nebyl) případně z této sbírky mohly získat příspěvek farnosti, které nebyly schopny financovat ani svůj základní provoz a byly trvale ve „schodku“. Tyto sbírky byly již zrušeny a místo nich byl zaveden tzv. příspěvek na potřeby diecéze. Běžněji se mu říká desátek, protože se vypočítává jako desetina z příjmů farnosti.

Náš desátek za rok 2014 činil celkem 99 552 Kč a společně s desátkou ostatních farností byl biskupstvím použit na financování různých celodiecézních aktivit. Příklady použití „desátku“ biskupstvím za loňský rok uvádíme zde:

Brno, Petrov 4 – oprava úřadu biskupství

Mateřská škola při Biskupském gymnáziu Brno

Restituční pracoviště

Křesťanská pedagogicko-psychologická poradna Brno

Projekty a účasti na dotacích

Centrum pro rodinu a sociální péči

Fond motorových vozidel

Granty na pastorační projekty

Úhrada ACEB (diecézního oběžníku)

Diecézní centrum mládeže Osová Bítýška

Diecézní centrum mládeže Petrov

Diecézní církevní soud

Diecézní archiv

Diecézní knihovna

Diecézní muzeum

Manželská a rodinná poradna Bethesda

Diecézní depozitář

Diecézní katechetické centrum

Diecézní konzervátorské centrum

Sčítání účastníků bohoslužeb

festival Kefasfest

Středisko pro liturgickou hudbu

Noc kostelů

setkání pro děti „Jeden den na Petrově“

Celostátní setkání animátorů mládeže

Duchovní služba pro vězně

Aktivita stálých jáhnů

Psychologická poradna pro duchovní

Národní pout' rodin

A jaký je konkrétní osud konkrétní sbírky? Sbíрку vybranou v kostele odesílá farář děkanovi na děkanský účet. Děkan eviduje částky z jednotlivých farností, a když má sbírku kompletní ze všech farností (což by mělo být zhruba do měsíce po jejím konání), pošle ji na příslušný účet biskupství. Na ekonomický odbor zároveň zašle rozpis, kolik která farnost posílá. Sbířky za celou diecézi pak biskupství zveřejňuje každoročně v ekonomickém přehledu, který je v červnu rozesílán spolu s diecézním oběžníkem na všechny fary.

Jen pro úplnost bych dodal, že do tohoto přehledu se nezapočítává Tříkrálová sbírka, kterou pořádá Charita a která jde mimo farní účetnictví, protože není primárně určena pro návštěvníky bohoslužeb, ale má oslovit ty, kteří do kostela nechodí.

Při celkovém porovnání sbírek zjistíme, že naše farnost byla doposud výjimečná v tom, že zatímco ve vyhlášených sbírkách byla vždy na prvním místě v děkanství, tak ostatní (běžné nedělní sbírky) se pohybují pod děkanským či diecézním průměrem. Musíme se tedy všichni přičinit, abychom to do budoucna změnili a alespoň tohoto průměru dosáhli. Ale o tom zase někdy příště.

Na závěr bych chtěl poděkovat vám všem, kteří do sbírek přispíváte. Kéž znovu zakoušíme pravdivost slov, že kdo dává potřebným, tomu nikdy nebudou chybět prostředky ke konání dobrých skutků.

P. Jan Nekuda, farář

TÁBOROVÝ INZERÁT

Salesiáni z Líšně nabízí několik volných míst na tábor v termínu 10. 08. - 17. 08. 2015
Moravské Knínice 7-14 let pro chlapce

Vedoucí: P. Milan Mihulec, Josef Nehybka

Kontakt: milan.mihulec@salesko.cz

Cena: **1500 Kč**

Téma tábora:

"Jako Don Bosko s mladými pro mladé!"

V 19. století se začala sjednocovat Itálie, kde v revoluční bouři zakládá Don Bosko svou Oratoř.

Seber svoji odvahu a zamiř do časů, kdy se psaly dějiny!

INZERÁT

Mladá rodina z naší farnosti (Šlapanice) hledá paní/studentku pro pomoc s dětmi. Od pondělí do pátku mezi 7 - 9 hodinou vypravit děti, odvézt (naším) autem do školy a školky, odpoledne mezi 14. - 15. hodinou děti vyzvednout a dovézt domů. Zájemkyně musí být milá k dětem a spolehlivá.

Děkujeme.

Kontakt: manželé Stergarovi

Mobil:730 919 751

Mail:marystergar@gmail.com

PRÁZDNINOVÁ FOTOSOUTĚŽ

Před námi je léto a po čase jsme připravili prázdninovou fotosoutěž. Posílejte fotografie e-mailem na: okenko@farnostslapanice.cz. Za jednoho člena rodiny jednu fotografii v rozumném rozlišení. V dalším Okénku se dozvíte výherce a také zveřejníme některé fotografie. A na jaké téma? Foťte: vaše děti, setkání s Bohem, víra, co jste o prázdninách ochutnali a jak jste se bavili.

OCHUTNEJTE ITÁLIÍ

I když letos o dovolené dáváte přednost českým luhům a hájům, nevádí. Itálii si přivoláte chutí a vůní i do vlastní kuchyně. Vyzkoušejte pravé italské tiramisu!

Budete potřebovat:

- 4 vejce
- 1 vanilkový cukr
- 3 lžíce moučkového cukru

- 500 g mascarpone
- 200 ml silného espressa
- 50-100 ml rumu
- 200 g piškotů
- Kakao

Postup:

1. Vejce rozdělíme na žloutky a bílky. Bílky ušleháme s vanilkovým cukrem na tuhý sníh. Žloutky ušleháme s cukrem moučkovou, přišleháme mascarpone a vmícháme sníh.
2. Kávu promícháme s rumem a nalijeme ji do mělké misky.
3. Polovinou piškotů namočených v kávě s rumem vyložíme dno nádoby, potřeme polovinou krému, pokryjeme zbylými namočenými piškoty a zbylým krémem.
4. Povrch tiramisu uhladíme a posypeme prosetým kakaem. Necháme vychladit 12 hodin.

Dobrou chuť!

Datum uzávěrky dalšího čísla časopisu Okénko: **31. 8. 2015**

Plánované **datum vydání**: **13. 9. 2015**

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci
Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
telefon: 544 245 280, e-mail: okenko@farnostslapanice.cz, <http://www.farnostslapanice.cz>
NEPRODEJNÉ!